

Історія села Сторожів в датах

1629 рік - у селі 120 димів.

1700 рік - селом володів шляхтич Іван Кімбровський. У 1735-1736 роках з-за річки переносять в село церкву, яка пізніше; в 1803 році перебудована та існує до сьогодні. Центром приходу церкви св. Архистратига Михаїла 1803 р. було с. Сторожів, але сюди належали й інші села приходу: Суховоля, Кам'янка, Анастасівка.

1845 рік - діяла суконна фабрика. 1867 рік - відкрилася церковно-приходська школа. 1939 рік - с. Сторожів прикордонне село, в ньому діяв суворий поліцейський режим.. На 01.01.1910 р кількість дворів в с. Сторожів станом -161. Назва повіту на той час - Н.Волинський, волость - Городницька. Радянську владу в селі проголошено в січні 1918 року.

В 1920 році буржуазно-поміщицька Польща опанувала волинську землю. Сторожів - прикордонне село. Тут було встановлено суворий поліцейський режим. Добре пам'ятають, як на нашій землі хазяйнували польські магнати - пан Соболевський, Кописта, Герцик, граф Потоцький.

В 1928-1929 рр. відкрито церковно-приходську школу. Навчання проводилось на польській мові..

В 1939-1940 рр. відновлюється польське село, працює школа, в якій роблять директор школи - Усенко Євдокія та 5 вчителів.

В 1940 році створено комсомольську організацію. Одним з перших комсомольців був Кравчук Іван Макарович. Першим головою сільської ради був Задарій Василь, секретарем - Ляшук Микита. В 1941 році с. Сторожів окупували фашисти. Через село в 1943 році проходили загони партизанського з'єднання Ковпака С.А. На фронтах Вітчизняної війни загинуло 40 селян.

В 1959 році об'єднано с. Весняне, с. Сторожів та с. Морозівку в один колгосп - „Дружба". Першим головою колгоспу був Стукалець.

Легенда походження села

Сторожів, як і деякі інші села Корецького району, має кілька легенд про свою назву. Деякі з них говорять, що колись на території цього села був великий маєток пана Мадевського і багато ставків, у яких він розводив різну рибу. Цей пагорб і нині називають "Мадевське". Нижче на долину жив лісничий Адам Цозоль та пан Ожанський.

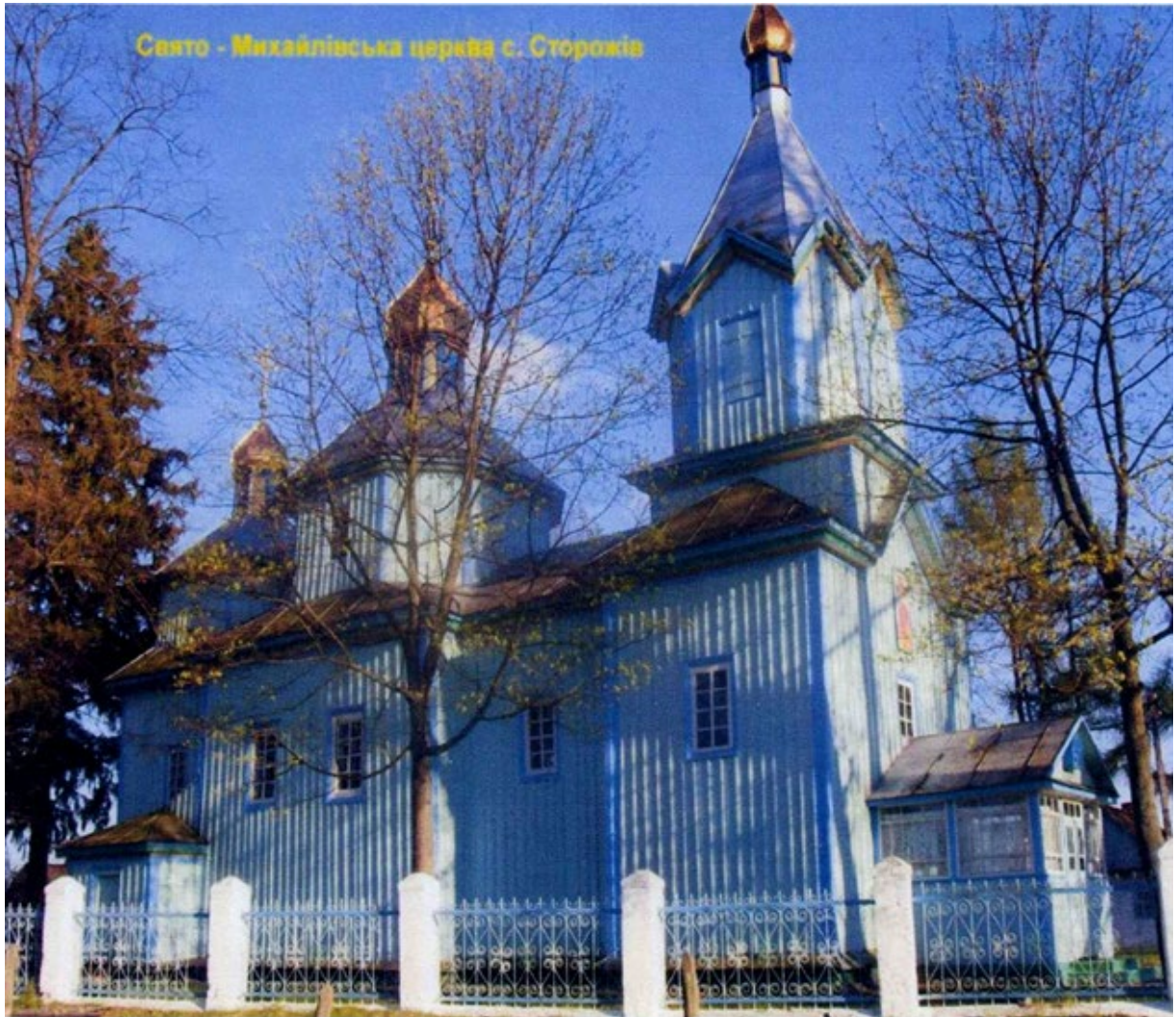
Незважаючи на те, що це було ідеальне місце для проживання, перебувати довгий час тут пан не міг, бо мав свої справи в іншому місці. Він лише іноді приїжджав сюди з сім'єю для відпочинку і з кожним разом помічав, що його маєток все більше і більше занепадав. Щоб цього уникнути, пан вирішив поселити поблизу маєтку слуг-сторожів, які б за ним доглядали. Ці сторожі не могли розлучатися з своїми сім'ями, тому, позабиравши їх з собою, почали розселятися.

Поблизу панського маєтку утворивши невеличке село, яке згодом так і назвали - Сторожів. Назва села Сторожів пов'язана з його розташуванням на річці Корчик. Ця річка певний час була прикордонною, і тому місцеві князі, для того щоб уникнути небезпеки, почали селити тут сторожів, утворивши невеличке село, назване згодом на їхню честь Сторожевом.

На північ від села на березі Корчика знаходиться 5 курганів, на захід від урочища Запуст - 50 курганів .

Свято-Михайлівська

церква



Церква закладена в 1800 р. над дорогою. Соснова на дубових підвалках
Побудована в 1803 р. з допомогою прихожан, приміщення дерев'яне з даховою
дзвіницею.

Освячена у 1803 р. благословенна Преосвященним Варлаамом Єпископом
Волинським.

Престол в неї один імені Святого Архистратига Михайла. Усього іконостасу не
має тільки навісні ікони, роботи і Царські Врата

Землі біля церкви з городом загороджені і складають 1 десятину і 178 сажні.
Цією землею користується священник і церковнослужитель князь Йосип Чарторийський
Всі архіви зберігаються в Духовній канцелярії, а копії в церковній ризниці.

Дім у священника дерев'яний і всі будівлі на церковній землі належать
священнику.

Для дяка дім на церковній землі побудований прихожанами .

Для утримання священника і церковнослужителів крім річної зазначеної суми є:
священникам - 15 , дякам - 10, паламарям - 5 копійок сріблом.

Відстань церкви до Консисторії 190 верств, до духовного правління 30, а до
місцевого благочинного до 4 версти.

Найближче село Кобилія (церква Парасковії) за 4 версти, с. Городниця (Георгіївська церква) в 10 верстах.

Церковне майно опечатане 20 серпня 1806 р. Михайлом Москаленком Олександровським. Затверджено печаткою духовного правління.

Книга в якій записуються дані про розходи прошнурована зі 825 р. ведеться і зберігається.

З 1810 р. священником був Петро Миколась Война син священника посвячений 6 грудня 1804р. переведений з Житомирського повіту села Расне, мав бронзовий хрест. 29 березня призначений домашнім Духовником. Його сім'я: дружина - Марія Григор'єва, діти: Мартин (навчався острозькому училищі), Григорій, Любов, Олена.

Дяк Олександр Іванов Война син дяка з лютого 1823 р.

В 1826 р. був Танамар Житомирського повіту села Давидівка, а через 30 днів в липні 1829 р. направлений на це місце. Був не одружений.

Приход церкви

В 1892 р. новий парчевий одяг на престол за добровільні пожертви сума - 20 р.

23 серпня 1895 р. святе облічення з парчи з зеленим бархатом. Пожертву зів полковник Василь Кучмиченко на суму 60 р.

1898 р. 18 монет сріблом пожертвувано на парчевий одяг на престол білого кольору з хрестами, полковником Василем Кузьмичем і платки шовкові малинового кольору на суму 30 р.

В1899р. куплена ручна позолочена лампадка за церковні гроші ціною 4 рла посріблений панахидний хрест ціною 2 р.

У Ровенського купця Лаври Журавльова Дерохра куплена «нітельница» мідаа, позолочена за 40 р. за пожертви прихожан

1899р. за церковні гроші куплено посріблене мідне кадило за 2 р.

В 1902 р. на пожертви прихожан за 100р. куплено гробницю Керівником церковного хору на цей час був Бондарчук Демян Денисович 1948 р. - батьшка Онищук Віталій 1957р. - Герус Сергій

1960р. - Рибчинський Микола, Радчук Вітальш 1992р. - Гонтар Феофан

З 1993 - Капітанюк Микола, матушка, (дяк) Галина Ігнатівна 1948 - 1950 на території села знаходилась одна церква.

В приході находилась одна секта штундобаптістів - 36 чоловік. Річний дохід священника був 7356 руб. церковного старости 600 руб.

Хор складався з 10 чоловік. Богослужіння проводились у неділю та на свята. Страхова вартість церкви - 38000 руб. Алтар - 30 кв.м. середня частина церкви - 62 кв.м. в ці роки по приходу рахувалось 1331 душа прихожан

1903 р. куплене напистольне Євангліє з срібною та золотою доскою на якій зображено: посередині Воскресіння Господнє по бокам чотири Євангеліста(на пожертви Марії Герус Жительки с. Суховоля) на суму 80р.

9 квітня 1906 р. куплено у Ровенського купця Лавра Журавльова повне свяченне « Облічення» з золотистої парчі за 90 р. за зібрані гроші прихожан

Кількість дворів становило 129 кількість православних - 973. Кількість сповідників інших національностей: римо - католики - 9, іудеї - 40

В 1936 р. священником був Кроткевич Анатолій.

ФАП



Збудований в 1950 році